

18 & 19 December 2013, Tabriz, Iran

نقش میادین در هویت بخشی به فضاهای اجتماعی شهری در معماری ایران

مؤلف اول: عباس علیپور

مؤلف دوم*: احسان قاسمی

دکتر عباس علیپور ۱، عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی
مازندران

Dr.alipour82@gmail.com, 09111262823

احسان قاسمی^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی روزبهان (ساری)

Ehsan_qasemi21@yahoo.com ۰۹۱۱۲۲۶۴۶۹۴

آدرس: مازندران، قایمشهر، خیابان امام کوچه تلار ۸

چکیده:

کشور ما ایران دارای فرهنگ بسیار متنوع و تاریخ کهنی است و یکی از غنی ترین کشورهای جهان از حیث هویت فضاهای شهری و اجتماعی بوده است. از آنجایی که هویت مجموعه ای از صفات و مشخصاتی است که باعث تشخیص یک محدوده از محدوده دیگر میشود. فضاهای شهری به تبعیت از این معیار شخصیت یافته و مستقل می گردد. اطلاعات ناشی از ماشینیسیم که به تضعیف بنیادهای زیستی اجتماعی دامن میزند حضور پیاده را در فضاهای شهری کمرنگ و زمینه حضور سواره را قوت بخشیده است. از این رو عمده گره های شهری در قالب فلکه به وجود آمدند که به تنها چیزی که به آن توجه نشده حضور انسان است. انجام کارهای گروهی با دیگران از نیاز فطری انسان است و انسان در طول سالیان طولانی در محل زندگی خود مکانهایی را به انجام این امور اختصاص داده است. میدان به عنوان عرصه غلبه سکون بر حرکت در شهر توان تمرکز بخشی به بافت و نمودار کردن کلیت بافت ارتباط عناصر پیرامون تقویت صفت خوانایی ایجاد گرانش و نیز معنا دار کردن حضور جمع را دارد. لذا حذف ای گونه منجر به آسیب هایی می شود به اختصار عبارتند از: ایجاد تنش در نقش دیگر گونه های فضای شهری، فراهم آمدن زمینه های تفرد گرایی، واگرایی بافت شهری و ناتوانی بافت در نمایاندن هویت شهری.

تحقیق زیر با استفاده از روش توصیفی و با هدف کلی شناسایی زمینه ها و عوامل تاثیر گزار در افول ارزش های کیفی زندگی اجتماعی در شهرهای ایران و بررسی میادین و جایگاه آن در هویت بخشی به فضای اجتماعی شهر می پردازد.